

MSB 207

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers -- directeur: David R. Hetteema

Christelijk individualisme en het belangrijkste principe

Door Mike Walko

Met het oog op de huidige toestand in de wereld vragen veel mensen zich af waar we nu precies naartoe gaan en wat de uitkomst zal zijn van de tegenwoordige loop van de geschiedenis. Als Bijbelgelovige christen verklaar ik dat het Woord van God als enige de antwoorden heeft op deze vragen.

De Schrift leert ons dat er een dag zal komen waarop oorlogen zullen worden beëindigd en we als broeders op deze aarde zullen leven (Jesaja 2:4), waarop alle ziekte, zowel geestelijk als lichamelijk, zal worden genezen (Jesaja 33:24), waarop doden zullen worden opgewekt (Job 14:14; Jesaja 26:19) en alle volken zullen komen onder de directe heerschappij van Jezus Christus en dan zullen leren hoe zij Hem op gepaste wijze moeten aanbidden, namelijk in geest en in waarheid (Psalm 2:6; 46:11; 67:5). Deze dingen zullen gebeuren als God Zijn tegenwoordig stilzwijgen verbreekt en Zijn koninkrijk op aarde zal vestigen. Dit zal plaatsvinden tegelijk met het herstel van het volk Israël in het hem beloofde land met als onbetwiste hoofdstad Jeruzalem (Psalm 102:16,17; Jeremia 31:31; Jesaja 2:3). De Heer zei dat Zijn discipelen voor *dit* koninkrijk moesten bidden (Mattheüs 6:9-13). Maar wat gebeurt er met ons die in de huidige tijd leven, een periode die door de Schriften wordt aangemerkt als "de bedeling der genade Gods" (Efeze 3:2, Statenvertaling)? Hoe dienen wij met ons leven om te gaan tot aan de tijd van Gods geopenbaarde koninkrijk? Hoe kunnen wij God dienen op een juiste en zinvolle manier?

Veel goedbedoelende christenen beweren dat een gelovige lid van een goede, 'wedergeboren' gemeente moet zijn. Maar wat betekent 'wedergeboren'? In de eerste plaats is de uitdrukking 'wederom geboren' die we tegenkomen in Johannes 3:3 en 7 de vertaling van het Griekse *GENNAO ANOTHEN*. Het woord *GENNAO* is de basis geweest voor het Nederlandse woord *genereren*. Het kan betrekking hebben op een lichamelijke generatie, zoals in *Abraham verwekte Isaak* (Mattheüs 1:2), maar in dit geval is wat voortgebracht, gegenereerd, een waarheid die het koninkrijk van God (Johannes 3:12) betreft. Het woord *ANOTHEN* betekent niet 'wederom' maar veeleer 'van boven' zoals het correct is vertaald in Johannes 3:31; 19:11; Jacobus 1:17; 3:17 en op andere plaatsen. Het Griekse woord voor 'wederom' is *PALIN* (zie bijvoorbeeld Galaten 4:9, *weder*) maar dat komt niet voor in het gedeelte van Johannes 3 waar we nu bijilstaan. De uitdrukking 'wederom geboren' betekent dus letterlijk 'van boven gegenereerd.' In Johannes 3:3 leert de Heer dat tenzij een mens 'van boven gegenereerd' is, dat wil zeggen, tenzij God iemand licht geeft op enige waarheid betreffende het koninkrijk, hij er niets van zal begrijpen. 'Van boven gegenereerd' zijn heeft niets te maken met een of andere esoterische ervaring die sommigen in onze tijd gehad beweren te hebben.

Wat de 'kerk' betreft, hebben we te maken met een woord dat verschillende betekenissen heeft voor verschillende mensen. Voor sommigen is het een gebouw, voor anderen een denominatie of sekte en voor nog weer anderen staat het voor alle gelovigen in een collectieve betekenis, ongeacht hun denominatie.

De oorsprong van het Nederlandse woord 'kerk' is het Griekse woord *KYRIAKON* oftewel 'cirkel.' Het is bij ons terechtgekomen via het Duitse *Kirche* en het Schotse *kirk*. Het bijzondere van *KYRIAKON* is dat het nergens in het Griekse Nieuwe Testament voorkomt! Maar de vertalers van het Nieuwe Testament waren alle loyale kerkmensen en daarom moesten ze het woord *kerk* wel in de Bijbel invoeren. Daarom namen ze het Griekse woord *EKKLESIA* en vertaalden dat met 'kerk' om het met hun eigen opvattingen in overeenstemming te brengen. (Iets vergelijkbaars hebben ze gedaan in Handelingen 12:4 waar zij het Griekse woord *PASCHA* hebben vertaald met 'Paasfeest.' Maar *EKKLESIA* betekent net zomin 'kerk' als *PASCHA* 'Paasfeest' betekent.) Waar *EKKLESIA* wel betrekking op heeft, zijn de 'uit-benoemden' (*EK- + KALEO* = uit + benoemen/beroepen met gezag). Deze uit-benoemden waren mannen die gedurende de Handelingenperiode speciale functies hadden vanuit God, zoals apostelen en profeten. Zij waren middelaars tussen God en mensen. Maar aangezien er in deze bedeling maar één *middelaar* [is] *tussen God en mensen, de mens Christus Jezus* (I Timotheüs 2:5), heeft niemand anders thans een speciale functie vanuit God en daarom kan ook niemand met recht aanspraak maken op een dergelijke positie.

De Heer heeft duidelijk gemaakt dat Zijn koninkrijk niet van deze wereld was (Johannes 18:36). Geen enkele politieke beweging in onze tijd is uit God. Alle denkbare soorten menselijk bestuur zijn uitgeprobeerd en bleken alle een mislukking te zijn, van de atheïstische tirannie van het communisme tot aan de verschillende vormen van theocratisch fanatisme. Als we dus zowel de politiek als de georganiseerde religie afwijzen, wat blijft er dan voor ons over? Als Christelijk Individualist geloof ik dat we elke geestelijke waarheid en alle leiding die we nodig hebben, kunnen ontvangen uit de Bijbel -- op voorwaarde alleen dat het Woord der Waarheid recht gesneden wordt (II Timotheüs 2:15).

Het belangrijkste gebod dat ooit in de Schrift is gegeven, het gebod dat vanzelfsprekend zou moeten zijn in ons geloof, is wat we "het Belangrijkste Principe" kunnen noemen. De principes van een mens

zijn z'n morele normen, zijn leefregels. Het Belangrijkste Principe vinden we in Mattheüs 22:37-39 waar de Heer Zijn volgelingen leert dat wij God moeten liefhebben met ons gehele wezen en onze naaste als onszelf. De Heer heeft dit principe belichaamd door Zijn volledige overgave aan de wil van de Vader en door in Zijn eigen lichaam de ziekten en ongerechtigheden te dragen van hen die Hij heeft genezen (Mattheüs 8:17). Dat heeft Hij al gedaan lang voordat de wereld besepte Wie Hij was, voordat Hij op Golgotha aan God werd geofferd voor de zonden van de mensheid en voordat Hij opgevaren is in heerlijkheid.

We kunnen dit principe, het liefhebben van God en onze naaste, laten gelden zonder bij een kerk te horen of een bepaald partijprogramma te volgen. Lidmaatschap van een organisatie is niet nodig om Gods Woord boven al het andere lief te hebben en om 'daders van het Woord' te zijn in onze relaties tot anderen. Alleen door het bestuderen van Gods Woord dat de Waarheid is (Johannes 17:17) kunnen we erachter komen wat christelijke liefde inhoudt. Want we laten onze liefde zien wanneer we delen van wat we hebben met anderen die het nodig hebben en de grootste behoefte van onze naaste is, net als die van ons, het kennen van Gods Waarheid. Welke materiële behoefte iemand dan ook mag hebben, deze moet altijd minder belangrijk geacht worden dan deze voornaamste behoefte.

Toen de Heer getuigde dat Hij de Waarheid is (Johannes 14:6) zei Hij daarmee niet dat Hij de inhoud vormde van een correcte bewering, zoals wij het woord 'waarheid' gebruiken, maar veeleer dat Hij de belichaming was van het Belangrijkste Principe en dat Hij ooit daardoor de wereld zal regeren en dat wij ons moeten beijveren om Hem in deze waarheid te volgen. Moge de Heer ons steeds meer bewust maken van deze waarheid en ons verlangen doen toenemen om Hem daarin te volgen.

Christelijk individualisme tegenover sektarisme

Gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken.

Deze woorden sprak de Here Jezus Christus tot Zijn discipelen (Johannes 8:32). Maar we moeten onszelf afvragen: 'waarvan maakt de waarheid ons vrij?' Het antwoord vinden we twee verzen verder: we zijn allen slaven der zonde. En de Heer, die de Waarheid is (Johannes 14:6) is alles wat we nodig hebben om ons vrij te maken. Aangezien alle menselijke organisaties zelf door zonde bevlekt zijn, kan geen enkele daarvan, of ze nu religieus of politiek zijn, ons vrijmaken.

De apostel Paulus heeft geleerd dat we als gelovigen volmaakt zijn in de Heer en dat Hij alles is wat wij nodig hebben voor onze verlossing (Colossenzen 2:10). Er zijn echter mensen die menen dat het, om de Heer op de juiste wijze te kunnen dienen, noodzakelijk is deel uit te maken van een gemeenschap die 'kerk' wordt genoemd. Sommigen durven zelfs te beweren dat er voor niemand verlossing mogelijk is buiten deze groep.

Johannes Calvijn heeft gezegd dat iedereen die God als Vader heeft, de kerk als moeder heeft. Maar een dergelijke bewering wordt niet alleen niet in het Woord van God gevonden, het is zelfs strijdig met wat we daar vinden, namelijk dat de Here Jezus de enige Middelaar is tussen God en mensen.

Sommige mensen brengen daar tegenin dat de Heer Zelf heeft gesproken over Zijn kerk en zelfs in Zijn antwoord op het geloof van Petrus heeft gezegd: *op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen* (Mattheüs 16:18). Dat klopt, maar zoals we hierboven al hebben opgemerkt, is het woord 'gemeente'

dat we in dit vers tegenkomen het Griekse woord *EKKLESIA* en dat betekent de 'uit-benoemden' en dat is precies wat de apostelen waren, omdat zij hun functie vanuit God hadden, iets wat voor niemand tegenwoordig geldt.

De Zwitserse theoloog Emil Brunner zegt hierover in zijn boek *Das Mißverständnis der Kirche*: 'het feit dat de kerken die we tegenwoordig zien en de *EKKLESIA* van het Nieuwe Testament niet één en hetzelfde zijn, is iets waar maar weinigen bij stilstaan.' Sektarisme leert vaak een blindelings volgen van tradities en belet op die manier het creatief denken van de gelovige met betrekking tot de Bijbelse waarheid.

De manier van leven die de schrijver voorstaat en in praktijk brengt, is Christelijk Individualisme. Een Christen Individualist schuwt niet de omgang met anderen in de christelijke wereld. Hij probeert juist een dergelijke omgang tot stand te brengen, echter nooit ten koste van de Bijbelse waarheid. Christelijk Individualisme legt de nadruk op persoonlijk geloof en op de waarde van elk individu. Het is een actieve manier van leven voor iemand die gelooft in de Bijbel.

In het hele Nieuwe Testament worden we gemaand godvruchtig te leven in de Heer, maar dat kunnen we doen als individuen. Christelijke Individualisten zijn niet gebonden aan kerkelijke leerstellingen, maar zijn vrij om andere ideeën te onderzoeken en uit te spreken, waarbij de Bijbel hun enige gezag is.

De Here Jezus wordt de **Zoon Gods** (Mattheüs 27:54) genoemd, maar in een profetie in het Oude Testament wordt Hij **Eeuwige Vader** (Jesaja 9:5) genoemd en in Johannes 14:17-18 de **Geest der Waarheid**, of **Heilige Geest**. Dat zijn geen verschillende wezens, maar veeleer verschillende manifestaties van hetzelfde Wezen.

In Mattheüs 28:19-20 geeft de Heer Zijn discipelen opdracht te dopen in de naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest. Dit wordt soms aangehaald om er het dogma van de Drie-eenheid mee te bewijzen. Het Griekse woord *KAI* dat hier met 'en' is vertaald, kan echter ook vertaald worden met 'namelijk.' In de Griekse grammatica is dit principe bekend als het verklarende principe van *KAI*; door het voegwoord *KAI* kan een schrijver een woord toevoegen aan een ander woord om dat woord ermee te verklaren of te beschrijven.

De Christelijke Individualist begrijpt dat er een grote verscheidenheid aan talenten en vaardigheden onder mensen aanwezig is. De gelovige wordt een levende manifestatie van Gods genade als hij, door de innerlijke werking van de bedoeling van de Heer, de gaven die God hem heeft gegeven, gebruikt voor Gods eer. Als God de aarde regeert in de toekomstige tijd die het Koninkrijk van God wordt genoemd, zullen deze vruchten van Gods genade voor iedereen zichtbaar worden.

Zoals een gelovige kunstenaar en dichter eens heeft verwoord: 'Heer, moge alles wat we doen met Uw inspiratie beginnen, met Uw hulp worden voortgezet en onder Uw leiding tot volmaaktheid gebracht worden.' Moge dit het gebed zijn van alle gelovigen.